

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΚΟΡΑΙ

Ακολουθῶν τὴν ὁδὸν τὴν σκιαζομένην ὑπὸ παρχαλιῶν, τὴν ἔνθεν κάκειθεν φραττομένην ὑπὸ θάμνων κυνορρόδων, ὁ νεανίσκος ἔφθασε τέλος εἰς μέρος ἔνθα τρεῖς κατέληγον ὁδοί.

Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ὁδοῦ ἀνὰ μία ἴστατο κόρη.

Ξανθὴ ἦτο ἡ πρώτη, μελάγχρους ἡ δευτέρα καὶ πυρρόχρους ἡ τρίτη.

Κυανοὶ ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ξανθῆς, πράσινοι τῆς μελαγχροίνης, μέλανας δ' εἶχε τούτους ἡ πυρρόχρους.

Δέσμη ἐξ ἰῶν ἀνὰ χεῖρας ἐκράτει ἡ πρώτη. Ἀνθοδέσμη μικρώνων ἔφερεν ἡ δευτέρα ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἡ τρίτη διὰ λευκῶν, ἐρυθρὸν ῥόδον ἐκράτει, ὀδόντων.

Ροδινὸν εἶχε τὸ σῶμα ἡ πρώτη, εὐλυγισίας πλήρες καὶ χάριτος ὅλως παρθενικῆς, ἄγνόν δὲ τὸ βλέμμα καὶ τὸ μέτωπον ἀπλάστως λευκόν. Ἀνελαίσθητος ἡ θελκτικὴ χροιά τῆς αἰδοῦς ἐπεκάθητο τοῦ καλοῦ τῆς προσώπου, Ὑψηλὴ ἦτο ἡ δευτέρα, χάριτος δὲ γαλνίου μεστὸν τὸ ἀσταθές τῆς ἀνάστημα· τὸ βλέμμα λαμπρὸν, δεσποτικὸν δὲ τὸ μέτωπον καὶ ἠδέως ἀποστίδουσαν ἐκ τῶν ψαιδρῶν τῆς ἡδυπαθείας λάμψεων τὴν χροιάν τοῦ προσώπου.

Μικρὸν ἦτο τὸ σῶμα τῆς τρίτης, πλήρης χάριτος προκλητικῆς ἡ κομψῆ τῆς ὀσφύς, τὸ βλέμμα λαμπρὸν, τὸ μέτωπον ταρασσόν καὶ παραδόξως ἐξαπτομένην ὑπὸ τῶν λεπτοτάτων ἀνταυγειῶν τῆς φιλαρεσκείας τὴν χροιάν τοῦ προσώπου.

✱

Καὶ εἶπεν ἡ πρώτη κόρη πρὸς τὸν νεανίσκον :

— Εἶμαι ἡ μνηστὴ σου.

Εἶμαι ἐκεῖνη ἡ ὁποία σὲ ἀναμένει, ἀφ' ὅτου ἡ αἰδήμων αὐτῆς καρδιά πρὸς ἀγνώστους ὑψώθη πόθους. Εἶμαι ἐκεῖνη ἡ ὁποία σκιρτᾷ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει σου καὶ ἡ ὁποία θὰ παραδοθῆ ἐρυθρίωσα εἰς σέ, τὸν ὑπερήφανον νικητὴν. Εἶμαι ἡ μέλλουσα νὰ σὲ περιβάλλῃ ἀπαύστως διὰ τῆς ἀγάπης τῆς, σὲ πρὸς τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὀλόκληρον τὴν καρδίαν τῆς. Ἡ πιστὴ σύντροφος εἶμαι, ἡ ὁποία θὰ ἀναθρέψῃ ἐν τῷ οἴκῳ τὰ τέκνα σου, τὸ ἐχέγγυον τοῦτο τῆς ἀδιάρρηκτου ἐνώσεώς μας.

Ἡ μνηστὴ σου εἶμαι, νεανία.

Θὰ σὲ ἀγαπῶ πάντοτε.

✱

Καὶ εἶπεν ἡ δευτέρα κόρη πρὸς τὸν νεανίσκον :

— Εἶμαι ἡ ἐρωμένη σου.

Ἡ περιέργως ἀναμένουσα σε εἶμαι, ἀφ' ὅτου ἡ ἀτολμὸς μου καρδιά πρὸς ἐπιθυμίας ἀγνώστους ὑψώθη. Εἶμαι ἡ ταρασσομένη ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει σου καὶ ἡ μέλλουσα εὐφροσύνας νὰ παραδοθῆ πρὸς σέ, τὸν χαριεῖντα νικητὴν. Εἶμαι ἐκεῖνη ἡ ὁποία θὰ σὲ περικαλύψῃ πρὸς στιγμὴν διὰ τῆς ἀγάπης τῆς, σὲ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔδωκε μικρὸν τι τῆς καρδίας τῆς μέρος. Ἡ εὐλακρινὴς σύντροφος εἶμαι, ἡ μέλλουσα νὰ συμμεθεῖν τῶν τέρψεών σου, ἐφ' ὅσον ἡ ἐφήμερος ἐνώσις μας διαρκέσῃ.

Ἡ ἐρωμένη σου εἶμαι, νεανία.

Ἐπὶ τινὰ θὰ σ' ἀγαπήσω χρόνον.

✱

Καὶ εἶπεν ἡ τρίτη κόρη πρὸς τὸν νεανίσκον.

— Οὐδ' ἡ μνηστὴ σου οὐδ' ἡ ἐρωμένη σου εἶμαι.

Εἶμαι ἐκεῖνη ἡτις οὐδέποτε σὲ ἀνέμεινε, διότι ἡ καρδιά τῆς πρὸς ἀγνώστους ἐπιθυμίας οὐδέποτε ὑψώθη. Ἡ διασκεδάζουσα ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει σου εἶμαι καὶ ἡ μέλλουσα νὰ προσποιηθῆ ὅτι παραδίδεται πρὸς σέ, τὸν ταπεινὸν δοῦλον. Εἶμαι ἐκεῖνη ἡτις θὰ σὲ τυραννῆ ἀπαύστως διὰ τῆς σκληρότητός τῆς, σέ, ὅστις οὐδέποτε οὐδεμίαν χορδὴν τῆς ψυχῆς τῆς θέλεις μαλάξῃ. Ἡ πονηρὰ σύντροφος εἶμαι ἡ μέλλουσα νὰ σὲ ἀπατᾷ ἐφ' ὅσον ἡ οἰκτρὰ ἐνώσις μας διαρκέσῃ.

Εἶμαι ὃν ἀκατονόμαστον.

Οὐδέποτε θὰ σὲ ἀγαπήσω.

✱

Καὶ ἀλληλοδιαδόχως παρετήρησεν ὁ νεανίσκος τὰς τρεῖς κόρας.

Καὶ ἐπὶ πέτρας καθεσθεῖσα ἡ πρώτη ἤρξατο κλαίουσα ἐπὶ μακρόν.

Καὶ εὐλαβῶς τοῦς ὤμους ὑψώσασα ἡ δευτέρα βραδέως ἀπῆλθε.

Καὶ θορυβωδῶς ἡ τρίτη καγχάσασα εἰς ταχεῖαν ἐπάτη ψυγῆν.

Καὶ κατόπιν αὐτῆς ἔδραμεν ὁ νεανίσκος.

Λέον Γανδillot

ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἄοφειλομεν εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας τάλαντον σεβασμὸν καὶ ὑποστήριξιν. Δὲν ὑπάρχουν ἀρκετοὶ τοιοῦτοι ἐπὶ τῆς γῆς· δὲν θὰ ὑπάρξουν ποτὲ ἀρκετοί.

Παῦλος Δεζαρδὲν

Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ εἶνε ἐμψυχον καλλιτέχνημα.

Κάρμεν Σύλβα (Ἐλισσάβετ τῆς Ρουμανίας)

Ἐν τῇ κλίμακι τῶν ὄντων, ἡ γυνὴ ἀρχίζει ν' ἀνέρχεται καὶ ὁ ἀνὴρ νὰ κατέρχεται.

Φίλιππος δὲ Γκρανλιέ

Ξεχνᾷ κανεῖς ἐπιτέλους τὸν μπάττον ὅπου ἔφαγεν· ἐκεῖνον ὅπου ἔδωκε, ποτέ.

Κάρλος Ναρρέ

Ἐὰν θέλῃς νὰ μάθῃς τί πράγμα εἶνε ἡ ζωὴ, ἀκουσε τοῦτο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ βᾶσις ὅλων τῶν σκέψεών σου καὶ ὅλων τῶν διαθημάτων σου : δὲν ἔχεις δικαίωμα εἰς τίποτε καὶ κανεῖς δὲν σοῦ ὀφείλει τίποτε, οὔτε ἡ κοινωνία οὔτε ἡ φύσις. Ἐὰν ταῖς ζήτησιν τὴν εὐτυχίαν εἶσαι βλάξ. Ἐὰν νομίζῃς ὅτι σὲ μεταχειρίζονται ἀδίκως, διότι δὲν σοῦ τὴν δίδουν, εἶσαι βλακίστατος. Κρυόνεις ; Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος διὰ νὰ ἐλθῇ τὸ ἐπανωφῶρι νὰ πέσῃ μοναχό του εἰς τὴν ράχιν σου. Θέλεις νὰ σὲ τιμοῦν ; Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος διὰ νὰ σὲ τιμοῦν. Εἶσαι ἐρωτευμένος ; Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος καὶ

διὰ νὰ σὲ ἀγαποῦν. Ὑπάρχουν φυσικοὶ νόμοι ἀδιάσειστοι, οἱ ὁποῖοι διέπουν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πλοῦτου, τὴν ἀπόκτησιν τῆς δόξης ἢ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἐρωτός.

Ταῖν

Δὲν ὑπάρχουν μικρὰ ἀνευλικρίνεια. Ὅποιος ἐψεύσθη εὐάπαξ, ἢμπορεῖ νὰ ψεύδεται πάντοτε.

Παῦλος Μπουρζέ

Ἄντὶ νὰ ἐξετάζετε πόσα καὶ ποῖα πρόσόντα ἔχετε, καλλίτερα θὰ ἦτον νὰ ἐξετάζετε ἀπὸ πόσα μέρη ἢμπορεῖ νὰ πληγωθῆτε. . .

Ριδαρόλ

Ἡ ἀνατροπὴ δὲν εἶνε ἢ τὸ κλάδευμα τῶν φυσικῶν προσόντων χάριν τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων. Κύριον σκοπὸν ἡ ἀνατροπὴ ἔχει ν' ἀκρωτηριάξῃ καὶ νὰ περικόπητῃ τὰ φυσικὰ πρόσόντα τοῦ παιδίου. Ἄν δὲν τὸ κατορθώσῃ, τότε, ἀνδρουμένου τοῦ παιδίου, παραγεται ὁ πομπτής, ὁ αὐτοσχεδιαστής, ὁ παλλικκαρῆς, ὁ ζωγράφος, ὁ σατυριστής, ὅλοι ἐν γένει οἱ ιδιόρρυθμοι, οἱ ὁποῖοι διασκεδάζουν τοὺς ἄλλους καὶ πεθαίνουν τῆς πεινᾶς, μὴ δυνάμενοι νὰ χωθοῦν εἰς καμμίαν τρύπαν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

Ἄββᾶς Γκαλιάνι

Ἄοφρονιμώτερος πρέπει νὰ ὑποχωρῆ. Μὲ τὸ ἀξίωμα αὐτὸ καθιερώθη ἀνεκάθεον ἡ ὑπεροχὴ τῆς μωρίας.

Μαρία δ' Ebner-Eschenbach

ΜΙΚΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Α'

Ἐὸ ἀτμόπλοιον «Πηνειὸς» τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας ἀνεχώρει ἐκ Πειραιῶς τὸ ἑσπέρασ περὶ τὴν ἐδδόμην διὰ τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον. Μὲ μικρὸν περιγηπτικὸν σάκκον ἀνὰ χεῖρας ὡς μόνην ἀποσκευὴν καὶ μὲ καλὸν ζεῦγος ἀγγλικῶν τηλεσκοπιῶν, ἀνευ κατευοδώσεων καὶ ἀποχαιρετισμῶν, ἀνῆλθον μόνος τὸ κατάστρωμα αὐτοῦ. Οὕτω συνειθισά νὰ ταξειδεύω πάντοτε. Μὲ θέλγουσι πλειότερον αἱ αἰθνήδιοι συγκινήσεις καὶ αἱ ἀπροσδόκητοι ἀπολαύσεις ταξειδίου ἀνεληπίστου, ἀπροσπαρασκειοῦ, ἀγνώστου κατὰ τὴν ἐκβάσιν καὶ τὸ τέρμα αὐτοῦ. Εἶνε γλυκεῖα μέχρις ἀπιστεύτου σημείου ἡ αἰθνήδιος μεταπτώσις ἀπὸ τῆς ἀπυλίου ἡρεμίας τοῦ καθιστικοῦ βίου εἰς τὰς συγκινήσεις τοιαύτης φυγῆς, πλουσίας εἰς αἰσθήματα καὶ πόθους.

Δι' ἐνὸς βλέμματος ἀνεμέτρῃσα τοὺς συμπλωτῆράς μου. Τὸ κατάστρωμα τοῦ «Πηνειοῦ» δὲν ἐπαρουσίαζε μεγάλην κίνησιν. Δύο—τρεῖς ἐπιβάται ἐκάθηοντο μελαγχολικῶς ἐπάνω εἰς τὴν ὑψηλὴν γέφυραν τοῦ πλοιάρχου καὶ ὀλίγιστοι κατεῖχον τὴν πρύμναν τοῦ ἀτμοπλοίου, συνδιαλεγόμενοι ἀκόμη μετὰ τῶν γνωρίμων καὶ φίλων, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ παρατεί-